

Leányvári Újság

Leinwarer Zeitung

AZ ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

II/10-11. szám
2008. augusztus-szeptember

Amiért SZERETÜNK Leányváron élni...

Bevallom őszintén, nem volt egyszerű kitalálnom, mivel töltsöm meg az újság első, fő oldalát. Mi az a téma, ami aktuális, és helyi is? Mi az, ami mindenkit érdekel, amit mindenki elolvas. Ugyanazzal a témával kapcsolatban ahány ember, annyiféle gondolat merül fel.

„Ősz”, „szeptember”, „vallás”, „szokások”, „hagyományok”, „falunap”... Leányvár... stb. ismétlődtek a fejemben a szavak, de a papíromra egy sor sem került.

Aztán a végleges téma egyik délután a munkából hazajövet fogalmazódott meg bennem, amikor megláttam a Leányvár táblát. Eszembe ötlött a legnyilvánvalóbb: ... hisz mi más nyithatná az első oldalt, amikor a „falunapja” közeleg... mint a Leányvárról és a „leányvárinak lenni” érzésről szóló gondolatok, amit talán hazajövet többen is érzünk.

Ez a kis falu, amelyben együtt élünk. A falunk, amiben most (és sokszor máskor is) együtt ünnepelek. A viszázatérő hagyomány, a szokássá vált szeptemberi hétvége, amely először 1998-ban egy kis lakosunkért jött létre...

Igen, ez a kis falu, melyet a benne élő különböző egyéniség tesz színessé és erőssé. Akik abban hasonlók, hogy tenni akarnak és tesznek is azért, hogy még jobb legyen itt élni.

Te hát a kérdés: Miért szeretünk Leányváron élni?

Természetesen nagyon egyoldalú lenne az a megoldás, ha egy oldalon keresztül én sorolnám fel az érveimet. Ezért megkérdeztem másokat. Igen ám, de nem kopogtathattam be minden házba... és hogy őszinte legyek, nem is annyira a felnőttek véleménye érdekelt. Hisz mi mindig „ésszerű” választ adunk, amolyan tőlünk elvárható „felnötteset”. Engem viszont most az első villám-gondolatok érdekeltek, az érzések, a csupasz őszinteség... ez pedig legjobban a gyermekek száján szalad ki. Ezért most következzen néhány sor az ő szájukból:

„Azért szeretem Leányvárt, mert ...

„... nagyon szép és jó. Azért mert itt lakom és itt van a két unokatestvérem, sőt még több is. És az unokatestvéremnél tartjuk mindig a Szilvesztert. És mindig szoktam az unokatestvéremhez járni.”

„... van judo és táncsoport. Ezért táncolni és sportolni is tudok.”

„...itt nagyon jól érzem magam és sok barátom lakik itt. Mert itt sokkal szabadabban lehetek, mint egy városban és sokkal jobb a levegő is.”

„... a táncért és azért mert itt vannak a legjobb barát-nőim. A mazsorett csoportért. Mert csendes a falu. A pályáért. A haverokért”

„... nem sok autó jár és lehet focizni. Van horgászto és a tánc is. Itt vannak a barátok.”

„... én azért szeretem, mert szép falu, van néptánc és játszótér. Vannak ilyen családi programok”

„...itt lakom. Itt lakik a legjobb barát-nőm. Mert csendes hely. Közel van a sulis. Kedvesek a szomszédok”

„... szép a táj. Barátságosak az emberek. Mindenki ismer mindenkit”

„... azért szeretem Leányvárt, mert jó falusi házban lakni és jó, hogy nincs sok autó az úton, nincsenek gyárak, és nem kell sokat gyalogolni a sulig. Van falumúzeum és sok más.”

„... jó játszótérek, pályák vannak, sok haverom van. Jó, mert szinte mindenkit ismerek és az is jó, mert kicsi. Nagyon szeretem.”

„... mert kiskorom óta itt lakom, és mert itt vannak a barátaim”

„... szép, rendezett, jó, hogy nincs lakótelep, nem nagyon nagy a forgalom, kedvesek az emberek, itt laknak a legjobb haverok.”

„...itt laknak a legjobb barátaim, szép, rendezett. Sok rokonom lakik itt.”

„... szép hely. Barátságos a környezet. Kedvesek az emberek. Jó az iskola.”

„... nagyon szép messziről a vonatról”

Ezért irigylem a gyerekeket. Velünk ellentétben először nem arra gondolnak, hogy mi miért nem jó, hanem hogy mi az, ami jó. Lehet, hogy néhány felnőtt számára ezek megmosolyogató indokok. De nem az a lényeg hogy ki miért, hanem az hogy szeretünk itt élni.

És mi „felnöttek” miért SZERETÜNK itt élni? Kérem, mindenki ezen gondolkodjon el egy kicsit. Csak egy percre, ne arra gondoljunk, hogy mit kellene még tenni, mi javítandó, mi miért nem elég jó, hanem arra, amiért örülünk, amikor hazafelé jövet meglátjuk a Leányvár feliratú táblát...

Madar Veronika

Önkormányzati hírek

Képviselő-testületi ülések

Rendkívüli Képviselő-testületi ülés 2008. július 3.

Megjelentek a Képviselőtestület megválasztott tagjai: Adamik Sándor, Boros László, Csobán Zoltán, Frank György, Hanzelik Gábor, Kovács István képviselők

Dr. Holicska Judit jegyző

Papp Pál alpolgármester

Tóth János polgármester

Igazoltan távol Misikné Lóczy Irén és Juhos Tamás képviselők.

A rendkívüli Képviselő-testületi ülésen két napirendi pontot tárgyalt a Képviselőtestület:

- A pályázati cég kiválasztásában a Képviselőtestület az IMS Magyarország Kft. mellett döntött. Lehetséges pályázatok: belterületi utak (Várdomb utca) felújítása, valamint az Integrált Közösségi Szolgáltató Tér kialakítása (Művelődési ház korszerűsítése).
- Második napirendi pontként a Képviselőtestület az Invitel Zrt.-vel kötendő megállapodásról döntött, mely a kálvária-dombi telefonhálózat kialakítását célozza.

Rendkívüli Képviselő-testületi ülés 2008. július 16.

Megjelentek a Képviselőtestület megválasztott tagjai: Boros László, Csobán Zoltán, Frank György, Hanzelik Gábor, Kovács István, Misikné Lóczy Irén képviselők

Dr. Holicska Judit jegyző

Papp Pál alpolgármester

Tóth János polgármester

Igazoltan távol Adamik Sándor és Juhos Tamás képviselők.

- A rendkívüli Képviselő-testületi ülésen az integrált közösségi szolgáltató tér (Művelődési ház) korszerűsítésének irányát és vállalható költségeit vitatta meg a Képviselőtestület.

A Művelődési ház felújítása elképzelésünk szerint együtt járna a sportöltöző korszerűsítésével, valamint a Szent Erzsébet tér parko-

sításával. A pályázat 100%-os támogatottságú, de utófinanszírozású, tehát 6-8 hónapig kellene saját forrásból állni a felújítást. A Képviselőtestület úgy döntött, hogy ez a nagyságrend 25 millió forintig vállalható a kálvária-dombi beruházás mellett.

- A felújítás és korszerűsítés pályázata a Művelődési ház külső hőszigetelésére, a nyílászárók cseréjére, a tetőhéjazat cseréjére, a világításkorszerűsítésre, a tetőfödém hőszigetelésére és a belső udvar burkolatcseréjére terjedne ki. A sportöltöző kapcsán külső a hőszigetelésre, a nyílászárók cseréjére, fűtés kialakításra és egy tetőkialakításra (a mostani lapos tető helyett) terjedne ki.

Rendkívüli Képviselő-testületi ülés 2008. július 31.

Megjelentek a Képviselőtestület megválasztott tagjai: Boros László, Csobán Zoltán, Juhos Tamás, Hanzelik Gábor, Kovács István, Misikné Lóczy Irén képviselők

Dr. Holicska Judit jegyző

Papp Pál alpolgármester

Tóth János polgármester

Igazoltan távol Adamik Sándor és Frank György képviselők.

- A Képviselőtestület döntött, hogy a korábbi-

Önkormányzati hírek

akban kiértékelt felújítási elképzelés szerint részt vesz az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program keretében az Integrált Községi és Szolgáltató Terek kialakítására kiírt pályázaton a Művelődési ház, a sportöltöző és a Szent Erzsébet tér korszerűsítését célozva. A pályázat elkészítésével a Képviselőtestület az IMS Magyarország pályázatíró céget bízta meg.

- A Képviselőtestület a közétkeztetésre közbeszerzési eljárást írt ki. A közbeszerzés egyszerű meghívásos közbeszerzés. A Képviselőtestület elfogadta a bírálati szempontokat és egyetértett azzal, hogy a közbeszerzési felhívást a környéken működő hat cégnek küldje meg.

Rendkívüli Képviselő-testületi ülés 2008. augusztus 12.

Megjelentek a Képviselőtestület megválasztott tagjai: Adamik Sándor, Boros László, Csobán Zoltán, Hanzelik Gábor, Kovács István képviselők.

Dr. Holicska Judit jegyző
Papp Pál alpolgármester
Tóth János polgármester

Igazoltan távol Frank György, Juhos Tamás és Misikné Lóczy Irén képviselők.

- Mint ismeretes a kálvária-dombi útépitésre korábban meghirdetett meghívásos közbeszerzési eljárást eredménytelennek kellett minősíteni, mivel mindegyik pályázó magasabb árat adott meg, mint a maximális 45

millió forint. A Képviselőtestület egyszerű, nyílt közbeszerzési eljárást írt ki az útépitésre. A Közbeszerzési Bizottság értékelte a beadott új pályázatokat. A Képviselőtestület a bizottság értékelését elfogadva úgy határozott, hogy a Kálvária-domb I. számú út építése tárgyában kiírt egyszerű, nyílt közbeszerzési eljárásban a nyertes ajánlattevő a SADE-Magyarország Kft. 48,6 millió forint + áfa ajánlatával. A nyertes cég az elbírálás során a részszerzőpontként megállapított pont- és súlyszámok alapján a legtöbb értékelési pontszámot kapta.

Rendkívüli Képviselő-testületi ülés 2008. augusztus 21.

Megjelentek a Képviselőtestület megválasztott tagjai: Adamik Sándor, Boros László, Csobán Zoltán, Frank György, Juhos Tamás, Hanzelik Gábor, Kovács István Misikné Lóczy Irén képviselők.

Dr. Holicska Judit jegyző
Papp Pál alpolgármester
Tóth János polgármester

- A polgármester ismertette a Közbeszerzési Bizottság javaslatát a közétkeztetés tárgyában kiírt egyszerű közbeszerzési eljárás eredményére vonatkozóan. A pályázatát 3 közétkeztetést bonyolító cég adta be.
- A Képviselőtestület a bizottság szakvéleménye alapján – annak indokait elfogadva – úgy döntött, hogy a közétkeztetés tárgyában kiírt egyszerű meghívásos közbeszerzési eljárásában a nyertes ajánlattevő a Jász Gaz-

di Kft.

- Az 5%-os áremelkedés miatt a Képviselőtestület módosította Az egyes szociális ellátásokról szóló 9/2008 (VII. 01) rendelet 1. 3. számú mellékletét.
- A Képviselőtestület elfogadta az ÉGÁZ-DÉGÁZ Földgázelosztó Zrt.-vel kötendő hálózati csatlakozási szerződést. A Kálvária-dombon a szerződés szerint 35+12 ingatlan csatlakozhat a gázelosztó rendszerre. A csatlakozási díj összege 2 822 900 forint + áfa.
- A polgármester ismertette a kálvária-dombi lakóterület-kialakítás I. ütemének közvilágítás kivitelezésére beérkezett három ajánlatot. A Képviselőtestület az ajánlatokat megtárgyalta, és úgy döntött, hogy az I. ütem közvilágítási hálózat kivitelezésére beadott aján-

Önkormányzati hírek

latok közül az E.ON Észak-dunántúli Áramszolgáltató Zrt. ajánlatát támogatja. A nyertes ajánlat 8 037 000 forint + áfa összegre szól.

Tóth János
polgármester

Leányvár község Önkormányzata Képviselő-testületének 10/2008. (VIII.22.) rendelete a 9/2008. (VII.01.) rendelete módosításáról az egyes szociális ellátásokról

1. §

A rendelet 1. sz. melléklete a következőképpen módosul:

Ellátás	Önköltség	Fizetendő térítési díj				
		1. kategória	2. kategória	3. kategória	4. kategória	5. kategória
Étkeztetés díja házhoz szállítással	420 Ft/nap	53 Ft/nap	97 Ft/nap	162 Ft/nap	0 Ft/nap	97 Ft/nap

Magyarázat:

1. kategória: 1 főre eső jövedelem nem haladja meg a nyugdíjminimum 150 %-át. Az 1 napra eső állami támogatás: 367 Ft
2. kategória: 1 főre eső jövedelem a nyugdíjminimum 150-300 %-a között van. Az 1 napra eső állami támogatás: 325 Ft
3. kategória: 1 főre eső jövedelem a nyugdíjminimum 300 %-a felett van. Az 1 napra eső állami támogatás: 258 Ft
4. kategória: nincsen jövedelem. Az 1 napra eső állami támogatás: 367 Ft
5. kategória: 2007. évben már étkezett. Az 1 napra eső állami támogatás : 323 Ft

2. §

A rendelet 3. sz. melléklete a következőképpen módosul:

Megnevezés:	Nyersanyag-norma
Óvoda tízórai	54 ,-Ft/fő/nap
Óvoda ebéd	153,-Ft/fő/nap
Óvoda uzsonna	37,-Ft/fő/nap
Óvoda 3 x-i étkezés	244,-Ft/fő/nap
Iskola tízórai	54,-Ft/fő/nap
Iskola ebéd	158,-Ft/fő/nap
Iskola uzsonna	37,-Ft/fő/nap
Iskolai 3 x-i étkezés összesen :	249,-Ft/fő/nap

Önkormányzati hírek

Ezen rendelet a kihirdetés napján lép életbe.

Leányvár, 2008. augusztus 21.

*Tóth János
polgármester*

*Dr. Holicska Judit
jegyző*

Jelen rendelet kihirdetésre került:

Leányvár, 2008. augusztus 22.

*Dr. Holicska Judit
jegyző*

Dióhéjban a Leányváron működő házi segítségnyújtásról

Községünkben, mint azt sokan tudják, évek óta működik a házi segítségnyújtási és gondozási szolgálat. Azt azonban már kevesen tudják, hogy pontosan mit is takar ez a megfogalmazás.

A szociális gondozó és ápoló vezetője a polgármester, esetünkben az érintettek: Molnár Ottóné és Tóth János. A gondozó feladatát a polgármester úr rendszeresen figyelemmel kíséri, akinek a gondozó köteles heti ütemterv alapján beszámolnia munkájáról.

A falu azon idős lakosai, akik már nem, részben vagy csak alig tudnak/tudnának gondoskodni mindennapi szükségleteikről, saját maguk ellátásáról, s sajnos közeli hozzátartozójuk segítségét sem kérhetik, igényelhetik a házi gondozást.

Ha igényelni szeretnék a házi gondozást, vegyék fel a kapcsolatot a gondozóval, vagy jelezzék igényüket a Polgármesteri Hivatalban.

A gondozó főbb feladatai közé tartozik:

1. Fizikai ellátás: a gondozott napi ételmezéséhez szükséges segítségnyújtás, bevásárlással, szükség esetén etetés

Segítségnyújtás a háztartásban (pl. varrás, vasalás, mosás, tüzelőanyag beszerzése és hazaszállítása, stb.)

2. Pszichés gondozás: a gondozó igyekszik a gondozott életét és személyiségét minél jobban megismerni, bizalmatlanságát feloldani szemé-

lyes beszélgetések által, illetve kapcsolatot tart a községben vagy a távolabb élő hozzátartozókkal, tájékoztatja őket a gondozott állapotáról.

3. Higiénés és egyéb egészségügyi ellátás: A gondozó köteles a gondozott személyi tisztaságát szolgálni, ha a gondozott arra rászorul és igényli. Segít a mosdásban, haj- és körömápolásban. Szükség szerint felírhatja a háziorvossal a gondozott gyógyszereit, s elhozza a patikából.

4. Hasznos időtöltés megszervezése: a gondozó szükség szerint, a testi-lelki egészség érdekében gondoskodik a gondozott fizikai és szellemi elfoglaltságáról, besegít a házkörűli teendőkbe, biztosítja a megfelelő olvasmányokat pl. könyv vagy újság formájában. Szükség esetén felolvas a gondozottnak. Továbbá biztosítja a szabadidő hasznos eltöltését az életkori sajátosságok figyelembe vételével.

A gondozott érdekvédelmével kapcsolatban felmerülő ügyekben mint például segélykérelem, beutalás kezdeményezése stb. kapcsolatot tart a családgondozóval.

Ha szükséges, azonnal kapcsolatba lép a körzeti ápolónővel vagy a háziorvossal

A gondozó rendszeresen figyeli a gondozott egészségi állapotát, s naponta kihordja az ebédet annak, aki igényli.

Domavári Zsanett

Önkormányzati hírek

A leányvári nemzetiségi kultúra hídverése Svájcban

2008. július 22 és 29.-e között a Leányvári Német Nemzetiségi Kultúrcsoportok (gyermek, ifjúsági és felnőtt), valamint a Leányvár Sramli részt vett a svájci Martigny kisvárosában rendezett Europeade-en.

Európa szinte minden országából - sőt, még Grönlandról is – érkező színes csoportok adtak randevút egymásnak. Az utcákon, a tereken mintegy hétezer fő szórakoztatta a megjelenteket, és nem csak Martigny lakosait.

Táncsoportjaink a záró rendezvénnyel együtt négy alkalommal léptek fel, míg a zenekar hétszer mérette meg magát.

Csoportjaink nagy sikert arattak táncaikkal, szép ruháikkal, és nem utolsó sorban kedvességükkel. A zenekar – immár hagyományosan – az Európa bálon fergeteges sikert aratott.

Amíg itthon borongós, esős idő volt, addig az Alpok völgyében szép napos idő kedveskedett a rendezvénynek.

A csoportok magas művészi színvonalon képviselték Leányvárt. Külön köszönetet mondok minden táncosnak és a zenekar tagjainak. A gyerme-

kek és a ifjúságiak nemcsak Martignyban, hanem az utazás során is fegyelmezettek voltak. Kárpótlásul a németországi Legoland és a Skyline Park szolgáltatásait élvezhették.

Hagyományainknak megfelelően ismét megmutattuk az európai közönségnek a leányvári német nemzetiségi kultúra színvonalát. A siker azonnal lemérhető volt a tapsokból, valamint a meghívásokból Franciaországtól Németországig. Az utazás és a fellépések szervezése olajozottan zajlott, ami Gáspár Tibornak, de egyre nagyobb mértékben Gáspár Lindának is köszönhető.

A sikerekhez nagy mértékben hozzájárultak a kísérők is. Kiemelném Gerli Józsefnét, Lízi nénit, aki az amúgy is gyönyörű ruhákat még szebbé varázsolta. Köszönet illeti Csizmadia Gyurit is a megannyi szép fényképért, amit az úton készített.

Fellépéseinken büszkén lengett a nemzeti lobogónk mellett a leányvári zászló is.

*Tóth János
polgármester*

Búcsú Zsóka nénitől

2008. július 18-án itt hagyott minket Farkas Jánosné, vagy ahogy mindenki ismerte – legyen ez leányvári vagy rédei polgár – Zsóka néni.

Halála fájdalmas, mégsem hagyott űrt maga után. Teljes életet élt, olyan életet, mely folyamatosan a közösség, a gyermekek és a tiszta ügy szolgálatában állott.

Leányváron egészen az 1967-es kényszerű távozásukig a kultúra, az igazi népi kultúra ápolói, gondozói voltak János bácsival, „A TANÍTÓVAL”.

Az iskolai énekkar, a színpadra rendezett Aranyember, valamint a Kőszívű ember fiai maradandó alkotásoknak bizonyultak. Velük született adottsággal keresték az emberekben a „jót”, még a vásott kölyköket is beállították a nemes ügyek szolgálatába.

A Farkas János emlékesten, mely e csodálatos házaspár életét reinkarnálta Zsóka néni mint a mesebeli nagyanyó gyűjtötte maga köré a kis-

gyermekeket a színpadon, és varázsolta el mindannyiunkat az ő fehér báránys mesevilágával.

Halála előtti hetekben is dolgozott, a rédei gyermekeket tanította újabb énekekre, de már sűrűbben mondogatta, hogy „Haza” készül, hogy újra együtt lehessen János bácsival.

Zsóka néni példaszerű életet élt. Három évvel ezelőtt Réde község díszpolgárává választották. Még mondta is, „János bácsi Leányváron, én pedig Rédén lettem díszpolgár”. Így teljesedett be az a tisztelet, mely mindkettőjüket övezte a két községben.

Zsóka néni hazatért, de nekünk tovább kell menni az általuk megkezdett úton, megőrizve áldott és legendás emléküket.

*Tóth János
polgármester*

Indulás előtt

Az előzmények nem voltak éppen zökkenőmentesnek mondhatók. Egy létszámcsoökkentésre felkérő levélre reagálva önkéntesen lemondunk az eredetileg tervezett 70 fő (és még két buszvezető) utazásáról. Ezután szerencsére elfogadták a jelentkezésünket, de csak 57 fő részvételét engedélyezték számunkra a rendezők. Újabb üzenet a belgáktól; vállalja-e a zenekar az Európa bál egyik blokkját, és küldtük a választ: igen. Közben a solymári Herbstrosen táncsoport felkérte zenekarunkat, hogy egy félórás tánckíséretet muzsikáljanak nekik Svájcban. Jött egy e mail ismét, ne szereplejen senki külön-külön az egy régióból érkező csoportok közül. Hát igen, ezen a listán a Tücsök zenekar és egy debreceni táncos csapat is szerepelt, akik magyar muzsikával és tánccal foglalkoznak és természetesen az összes sváb csoport is (Mány, Solymár, Dunaharaszti, Zsámbék, Szár és Leányvár). Körbelevelezéssel sikerült kialakítanunk a párokat, és hogy ki lép majd fel a nyitón és ki a zárón.

Megjött a postás hóna alatt a szokásos Europeade csomaggal, amelyben az összes ránk vonatkozó információt megtaláltuk. Kétszer egy órás utcai táncos műsort kell adni, valamint hogy a záró ünnepségen a mányiakkal közösen táncoljuk a Rezgós polkát, a felvonuláson az elején leszünk, továbbá zenekarunk egy órási lehetőséget kapott az Európa báln, közel egy órát kell muzsikálniuk egy éjjeli programban és felkérték őket, hogy a kórusok és zenekarok estéjén a csoportok fel-és levonulását kísérik. Már itt látszott, nem fogunk Svájcban unatkozni.

Kialakult a végső létszám, többszöri levelezés után sikerült külön szállást szerezni kísérőinknek egy martignyi kis hotelben. A buszvezetők útközbeni alváslehetőségét is el tudtuk intézni az Internet segítségével. Megváltoztattuk az eredetileg Landshut mellett tervezett vidámparkos megállást, és végül a német Legolandet jelöltük meg első állomásként.

Nyolcadik alkalommal az Europeade fesztiválon - Svájc - Martigny

Július 21-én, hétfőn az esti órákban kultúrházunk mellé beparkolt az emeletes Neoplan busz az elmaradhatatlan utánfutójával, a volánnál nem mással, mint „Csigával”, a buszvezetővel, akit a rutinos utazók közül mindenki nagy örömmel köszöntött. Nem is tudjuk megszámolni azokat az utakat, amelyeken végigvezetett bennünket a maga nyugodt stílusában.

Hamarosan az utazók és a kísérők tarka, mondhatni sötét tömege lepte el a környéket ismét lehetetlenné téve az Erzsébet utcán a felfelé haladást. Kicsit várunk kellett a hűtőszekrény megérkezésére, de ezután ment minden a maga útján. Bepakolás, búcsúzkodás, beszállás, integetés, indulás, útiokmány ellenőrzése, pénz összeszedése (vidámparkokhoz), egy kis tájékoztatás, köszöntés, házi süti kóstolás, szeszes italok tesztelése (kizárólag 18 év felett)... alvás.

ALVÁS, no ebből jut általában a legkevesebb a mindennapi életünkben megszokotthoz képest. Tehát egy kis buszos fejlődés után kedden, 23-án reggel megérkeztünk Günzburgba. Éjjel esett az eső, a reggel pedig hidegen köszöntött ránk. Valaki rögtön hintázni, hullámvasutazni indult, valaki végignézte a Legoból épített számtalan kicsinyített épületnevezetességet, egyesek a parkot körbejáró kisvasút mellett döntött, mások pedig a magasba emelő üvegkilitóból

nézte körbe a tájat. Jutott idő mindenre, megtekinthetjük a 3D-s mozi mindkét előadását, megismerkedhetünk a leggyártás rejtelmeivel, a különböző elemek létrejöttének idejével, kipróbálhattunk mindenféle körbe-fel-le-jobbra-balra járó szédítő szerkezetet. Az egész nap lógó eső lába estére egy kicsit el is érte a földet, de ez már megfáradt csapatunkat nem nagyon izgatta, inkább mindenki a buszunk megbízható nyugalmát kereste.

Nem kellett nagyon sietnünk, mondhatni „csiga” tempóval haladhattunk, így is szerdára virradóra érkezünk Bernbe. Az ébredező városban furcsán szemléltek bennünket a városiak, nyilván hozzá vannak szokva a turistákhoz, de reggel hétkor nem nagyon találkoztak még velük. Tömegre nem panaszkodhattunk, nyugodtan végigsétálhattuk és megnézhattuk Svájc fővárosának nevezetességeit, gyönyörű látványt nyújtott a reggeli fények játékában élénk társul templomtornyok, háztetők háttéréként előbukkanó hófödte hegycsúcsok megszámlálhatatlan sokasága. Kőválygós, felfelé nézegetős fényképezés közepette, azon vettem magam észre, hogy egy sétálóutcának tűnő macskakövön sikeresen megállítottam egy helyi troli-buszt. Riadt felpillantásomra a vezető mosolygós integetéssel felelt, na ezt próbálnád megcsinálni Pesten,

Nemzetiség

hangzott nevetve az árkádok alól. A medve, amely a berni címerben is megtalálható a korai időpontra való tekintettel nem volt még kint a barlangjából. Ez egyébként Bern egyik specialitása, hiszen a folyó mellett az utcán sétálva lehet megtekinteni a barna mackót, időnként mind a kettőt.

Buszunk egy rövid ideig megállt a Genfi-tó keleti csücskénél, ahonnan káprázatos látvány tárult elénk. Számptalan fénykép készült pillanatok alatt a hatalmas hegyekkel körülvett tó egyik legszebb magaslati pihenőhelyéről, ahonnan jól látható volt a lankásabb svájci oldal hegyi szőlőtermesztése és a tóparton húzódó települések sokasága (pl. Lausanne), a francia oldalon csak sejthető volt Evian városka, amely méltán lett híres ivóvízéről. Innen már nem messze volt Martigny, ahol 1981 és 1997 után immár harmadszor rendezték meg az Europeade fesztivált. Sok szép helyen jártunk már ezeken a rendezvényeken, de ilyen magas hegyekkel körülölelt völgyben még nem voltunk. A koradélutáni regisztrációnk pillanatok alatt zajlott le, majd Menyhárt Tibor személyében megérkezett kísérőnk is, aki példásan végezte munkáját a kezdettől a végéig. Gyorsan megtaláltuk szálláshelyünket a városka közepén. Ez egyben azt is jelentette, hogy buszunknak

meg sem kell majd mozdulnia, mert minden színhelyt meg tudunk közelíteni gyalogosan. Na, azért nem volt teljesen ilyen egyszerű a helyzet, mint kiderült 6 kísérőnknek és a buszvezetőknek lefoglalt szálláshely egy magas hegycsúcson van, de járnak oda buszok is - nyugtatott meg bennünket az erdélyi származású Tibor. El is vállalta buszunk felnavigálását, amely a keskeny, kanyargós, emelkedős szerpentinén elnyerte az „ide többet fel nem megyek” díjat. Szerencsére komplikációk nélkül sikerült feljutni és másnap visszajönni is, de ezután mindenképpen szükség volt egy kisbusz bérlésére, amit Robi (Grosz) lelkesen meg is tett és a vezetését is végig vállalta. Megérkezésünk napján, többször átéltük már az ennivalóért várakozás nem túl felemelő élményét, most is kíváncsian vártuk az első vacsorát. Tódult is a tömeg a „CERM” felé, ami egy hatalmas kiállítási csarnok. Vártuk a sor megtorpanását, de semmi, egyszerűen bejutottunk, sőt egy-két percnél többet nem álltunk sorba és már vihettük is az

ennivalót. Este egy kis téren ülve, beszélgetve láthatuk a szépen kivilágított várortnyot.

A csütörtökre tervezett buszos kirándulás helyett, a helyi múzeumot néztük meg, ahol egy egyedülálló régi autó kiállítás mindenkinek elnyerte a tetszését. Délután végigdrukkoltuk a solymáriak előadását, és nem utolsó sorban zenekarunk svájci bemutatkozását. Szerencsésen megtaláltuk azt a színpadot, ahol a hauberniek éppen táncoltak, nagy örömmel fogadták a magyar sört, jutott idő egy kis beszélgetésre is. Ennek a napnak az éjjelén éltük át a talán egyetlen negatívumot.

Történt ugyanis, hogy zenekarunknak a már említett CERM előtt lett volna egy kb. 45 perces műsora, a többi zenekar is megjelent, de nem volt a színpadon semmi hangosításra utaló jel. Egy, a műsorban elénk sorolt csapat fel is tette a dobfelszerelését, de ezen kívül nem történt semmi. Sokan voltunk ott és vártuk, mi is lesz, aztán kinéztünk egy kellően megvilágított részt, és muzsikusaink rázendítettek. Lett is rögtön vidám táncos hangulat, amelynek egy fél óra után bekezdendő ír dobos csapat vetett véget. Nem volt mit tennünk, nyugovóra tértünk.

Pénteken egy-egy órás fellépésünk volt délelőtt és délután. Lehettek volna szerencsésebb helyen és időpontban, talán több nézővel még jobban éreztük volna magunkat. Gyermekcsoportunk itt adta elő először a Finálét és Sára (Egri) először lépett fel sváb ruhában. Délelőtti szereplésünkből egy rövid részletet felvett a Duna TV Svájcban tartózkodó stábjá, a kamerások kerülgetése néha a koreográfiák megváltoztatását eredményezte. A most azonnal adjál nekünk riportot felszólításnak nem tudtam eleget tenni, mivel műsoridőnknek még több mint a fele előttünk állt. Este fullasztó meleg fogadta a kórusokat és a zenekarokat, a nézők sem jártak jobban, a magas tribünökön szinte a csarnok mennyezete alatt ülhattunk, szaunázhattunk. Teljesen átmelegedve vártuk azt a pillanatot, amikor a színpadon szereplő három csoport műsorideje alatt helyet foglaltak zenészeink és ettől kezdve ők muzsikáltak a fel- ill. levonuló csapatoknak a tapsoltató kísérettel. A fizikai melegség mellett lelkileg is felhevültünk.

Szombaton kisbuszunkkal néhányan felmentünk a helyi szálláshoz, valóban félelmetes lehetett az út sok

Nemzetiség

szakasza az emeletes 24 tonnás járművel. Csodálatos látvány tárult elénk. A völgyben húzóódó, már a római korban lakott település minden pontja ott feküdt szinte a lábunk előtt. A délutáni felvonuláson szerencsére a mezőny elejére lettünk beosztva. Kiérve a indulási pontra volt időnk páros és páratlan fényképek elkészítésére. A gyülekező felhők egy picit aggasztónak tüntek, szerencsére a vihar 4-5 km-rel elkerült bennünket, ezt a másnapi viharjelentésből tudtuk meg. Az ünnepi felvonulás hossza és a felhős viszonyok is pont ideálisak voltak. Rengeteg tapsoló, nevető, örvendező néző sorfala közt integethettünk muzsikusaink indulóira. Gyors áttöltözés után sokan végignéztük a teljes menetet, ahonnan a két magyar muzsikát játszó és erre táncoló csoport hiányzott. Kis pihenő után indultunk az esti Európa bál helyszínére, ahol már javában tartott a buli.

Megszámlálhatatlanul sokan voltak a színpad előtt. A rendezők régi ismerősként köszöntötték zenészeinket. Az ír dobos csapat egy pár tagja a színpadon rock zenét játszott, némi ír népi hangzás vegyítésével. Az ír zászlót kicseréltük a magyarra és már kezdődött is a 45 perces fergeteges buli. A hatalmas terület közepén-hátulján addig csak ácsorgó közönség már az első számra megmozdult, és táncolva, ugrálva egymásba kapaszkodva vonatozta végig a változatosan összeállított programot. Az olaszok örülhettek „Marinának”, a spanyolok kiabálták a „Viva Espana-t”, a németek több dalt is végig énekeltek, de természetesen jutott magyaros, tótos és „nemzetközis” dal mindenkinék. Rövid volt! Az utánunk következő olasz nagyfúvósok sikerült tömeget oszlatnia. Hazafelé menet kitaláltunk egy kis zenész fogadást. Utoljára engedték őket a termünkbe, de csak úgy tudtak bejutni, hogy át kellett bújniuk a táncosok-kísérők által összefogott kígyózó alagúton. Zúgott a „Jók voltak”, ugrálva, dobogva, tenyereinket összecsapva engedték be őket. Soha nem felejthető pillanatoknak lehettünk ismét tanúi. Lazításként megkóstoltuk a több mint 100 éves helyi szeszgyár barackpálinkáját, amelyre észt szomszédjaink harmonikása is meghívatta magát.

Vasárnap szabadprogramként néhányan felmentünk a várhoz (többen már az előző napokban megjárták). Érdekes volt legyőzni a csigalépcsőket, szép látványban volt részünk. Ismét a szokásos hajfonós, öltözködés készülődés után elindultunk a záró rendezvény helyszínére. Sok helyen koptattuk már cipőinket, csizmáinkat, de amfiteátrumban még nem volt módunk

fellépni. A tűző napon történő várakozás egy kicsit valamennyiünket megviselte. A bevonulásunk pillanatától már csak a hely szelleme, a Rezgős polka első ütemeinek felcsendülése után pedig csak a tánc pörgése ragadott el bennünket. A rögtön utánunk következő solymáriakat és zsámbékiakat (ők budajenőiekkel együtt jöttek) is láthattuk. Az esti cuccolásunkat megzavarta az eső, majd az össze-vissza lehordott csomagok, táskák és bőröndök borzolták az idegeket. Mintha soha nem csináltunk volna még ilyet, hangzott a kritika Gábor (Németh) szájából. Még egy kis esti sétára is volt módunk búcsúzás gyanánt és már indultunk is.

A buszon ülve-alvás fáradalmait hétfőn egy egész napos szabadidő park látogatással pihentünk ki. Még nyitás előtt szemlélve a hinták bejáratását sokaknak inukba szállt a bátorsága, sokak viszont ennek hatására ébredtek fel igazán. Belépésünk után mindenki ment a maga útjára, de napközben hol egy kisebb hol egy nagyobb leányvári csapattal futottunk össze és élvezhettük a közös hintázás felemelő-lesüllyedő érzését a rekkenő hőségben. Valóban egy-két szerkezet kipróbálásához kellett kurázsi, de aki fel mert ezekre ülni, nem csalódott – inkább szédült! Egy újabb nap végén a buszon találkoztunk mindenkivel, hogy az előzetes terveinknek megfelelően kedden 6 órára hazaérjünk.

Köszönhetjük Gyurinak (Csizmadia) a fényképezést, Janinak (Tóth) a videózást, Tominak (Knipf) a harmonikázást, Otesnek (Baumann Ottó) a dobolást, Tibornak (Menyhárt) a remek idegvezetést, Lindának (Gáspár) a pontos napi tervezéseket, minden szereplőnek (kísérőnek) a fantasztikus összehangolt munkáját, a Sramlinak (Leányvár) a zökkenőmentes helytállást, Kopasznak (Gerstner Tamás) a főtt debrecenit...

Jövőre a Litvániában található Klaipeda ad otthont az Europeade-nek, 2009-ben Dachauban utazhatunk és Martigny-ban megtudhattuk, hogy 2010-ben Tallinba mehetünk. Úgy legyen!

Öröm volt résztvenni VELETEK ezen a nyugodt úton, szívverésem és vérnyomásom csak a hintákon emelkedett, és csak a csizmámat táncoltam teljesen szét!

Gáspár Tibor

Tánc tábor 2008

Idén is, mint minden évben volt tánc tábor a Mini és a Gyerekcsoport részére. Aug. 25-28 között, 9-13 óráig tartott. Sok gyerek jött el, mert tudták, hogy jól lehet szórakozni. Mindkét csoport tanult új táncot, ami nagyon tetszett mindenkinek. Amíg az egyik csoport próbája tartott, a másik csoport játsz-

hatott a pályán. Sok mindent lehetett játszani: tollasozni, kosarazni, focizni, színezni, karkötőt / kulcs-tartót készíteni, és minden nap voltak közös, benti játékok is. Aki eljött, annak nagyon tetszett.

Köszönjük, hogy megrendezték a tábort!

Izsák Bernadett és Silling Bianka

Vélemények a tánc táborról:

A táborban lehetett színezni, tollasozni. Nagyon jó volt. Jókat játszottunk, és táncoltunk is. Kinn a pályán kidobóztunk, kínai fociztunk, labdaadogatást játszottunk. Új táncot is tanultunk, a címe: Sváb hangulatok.

Lehetett színezni különböző figurákat. Jók voltak a táncpróbák, és az új tánc is, amit tanultunk. Jó lenne, ha lenne jövőre is tábor, mert nagyon jó volt.

Nagyon jó volt a táborban. Lehetett színezni és más játékok is voltak. Sokat táncoltunk. Nagyon jól érzem magam. Szeretném, ha jövőre is lenne.

Jó volt a tánc tábor, sokat hülyéskedtünk. Csak az a kár, hogy már 1 órakor vége volt. De nagyon tetszett. És tanultunk új táncot is, ami nagyon tetszik.

Lehetett szkubidúzni, rajzolni és színezni. Voltak táncpróbák, ahol új táncot tanultunk. A végén sok székes játékot játszottunk. Voltunk játszani a pályán is. Nagyon jó volt minden.

Jó volt, sokat játszottunk, és tanultunk új táncot is. Voltak szabad programok, de közösen is csináltunk sok mindent. Böbe megdicsért minket, hogy ügyesek vagyunk. Nagyon tetszik az új tánc, könnyen megtanultuk.

Nagyon jó volt. Lehetett színezni, tollasozni, labdázni. Rengeteget táncoltunk. Tetszik az új tánc. Jó lenne, ha jövőre is lenne.

Nagyon jó volt a tábor. A játékok és a táncok is tetszettek. Jól érzem magam, jövőre is jövök. Folyton táncolni akartunk.

Jó volt a tábor, bár lehetett volna hosszabb. Egy picit többet táncolhattunk volna. Tanultunk egy új táncot is.

A legjobb az volt, hogy megtanultuk az új táncot, és hogy Böbével sorsjegyeset játszottunk, amit meg is nyertünk a csajokkal. Folyamatosan táncolni akartunk. Jó volt, amikor a Minik táncoltak, és mi kint játszhattunk az udvaron kínai focit. Szeretettel vártak minket. Jó sok minden volt. Máskor is legyen!

Jó volt a tábor, bár én csak egy napot voltam. Tudtunk tollasozni, szkubidúzni, rajzolni, színezni. Sokat játszottunk. Tanultunk egy új táncot. A Gyerekcsoportból kevesen voltak.

Nagyon sok olyan dolog volt, ami nagyon tetszett. Pl. a szabadprogramok. Jó volt, hogy új táncot is tanultunk. Birtam, hogy minden nap amerikai focizhattunk. Ja, és remélem, hogy jövőre is lesz.

Nagyon jó volt a tábor, a legjobb a focizás volt. Tanultunk új táncot (Sváb hangulatok) Szeretettel vártak minket a táborba.

Nekem nagyon tetszett a tábor, mert gyakoroltuk a táncokat és sokat játszhattunk. Legtöbbet labdázunk és fociztunk.

Nekem nagyon tetszett a tábor. A játékok jók és kreatívak voltak. Nagyon jó volt, hogy Böbével tanulhattunk egy új táncot. Én nagyon jól érzem magam és remélem, hogy a következő években is meg tudják szervezni

TuS Töging és a Leányvár SE judo csapatversenye

TUS Töging-Leányvár judo csapatversenyen a közönség remek küzdelmeket láthatott.

Tögingi győztesek: Gino Bauer, Laura Adamietz, Lisa Burghardt, Stefán Franzl, Michaela Kaser, Melissa Imhoff, Daniela Wirth, Christoph Kaser, Benedigt Orthuber.

Leányvári győztesek: Kreisz Ádám, Zorics Richárd, Révész Csilla, Sass Dorottya, Makovics

Roxána, Nemes Klaudia, Péntek Zoltán, Vass Ádám, Willinger Ivett, Dobosi Szabina, Pócsföldi Gábor, Deák Attila, Horváth Krisztián, Mogyorós Gábor, id. Deák Attila, Molnár Fanni, Rábai Boglárka, Urbanics Roxána.

A foci összecsapás tögingi győzelemmel végződött.

Für Dávid, Pfluger Antal

Negyedszázados barátság a tatamin

Szép évfordulót ünnepeltek a hétvégén a Leányvári Judo SE és a németországi TuS Töging csapatai, a két klub közötti sportkapcsolat ugyanis már 25 éve tart. A negyedszázados jubileumnak méltó emléket állítandó, a felek augusztus 9-én, délelőtt 10 órakor, a Piliscsabai Mezőgazdasági Szakközépiskola sportsarnokában mérték össze erejüket.

Az alapkövek letételére egy 1983-as győri versenyen került sor, ekkor találkozott ugyanis először a két csapat. A németországi klub vezetője és edzője akkoriban Hans-Werner Bauer volt, kezdetektől részt vesz minden közös programon és a 2008-as utazás szervezője.

A 9369 lelket számláló Töging városa Bajorországban, az Inn folyó partjánál fekszik, Münchentől keletre, körülbelül 70 km-re, az osztrák határnál fekvő Burghausentől pedig 22 km-re. A város sportklubja 1925-ben alakult, jelenleg tizennyolc szakosztályt jegyez. A judo mellett a város lakóinak többek között kosárlabdázásra, labdarúgásra, teniszezésre, úszásra és lovaglásra is lehetőségük nyílik a klub keretein belül. A judo szakosztállyal kapcsolatban mindenképpen érdemes megemlíteni Stefan Franzl nevét, aki amellett, hogy a felnőtt és ifjúsági csapat felkészülését segíti, valamint a tögingi sportkör vezetőségében is szerepet vállal, maga is aktív versenyző, így természetesen részt vett a most megrendezett csapatversenyen is.

A versenyt Pfluger Antal SE elnök rövid bevezetője után Tóth János polgármester úr nyitotta meg, de a jubileum alkalmából hozzánk ellátogató Horst Krebes, Töging főpolgármestere és Werner Noske a tögingi sportkör elnöke is beszédet mondott a küzdelmek előtt. Természetesen az ilyen alkalmakkor szokásos ajándékozás sem maradhatott el, a tögingiek és a leányváriak is rengeteg ajándékkal kedveskedtek egymásnak. Ezek közül is kiemelkedő a tögingi főpolgármester ajándéka Tóth János részére, mely egy kereskedelmi forgalomban nem kapható, kizárólag erre az eseményre készített porcelán kupa volt.

A megnyitót követően lehetőségem nyílt pár szót váltani Töging város főpolgármesterével, Horst Krebessel, akit egy rendkívül jó humorú úriembernek ismertem meg. Beszélgetésünk során Krebes úr elárulta, maga is kedveli a sportot, korábban futballozott, de a tenisz és egyéb sportágak sem állnak távol tőle, hiszen mielőtt főpolgármester lett, évekig vezette a tögingi sportkört. Elmondása szerint a sport egy rendkívüli összetartó erő, mely összekovácsolja, összehozza az embereket, népeket, országokat.

A rendkívül vidám hangulatú megnyitót követően kezdődhetett a küzdelem, melynek végén barátságos döntetlen született.

Für Dávid

Dióhéjban a ruhabörzéről

Az október 12.-i ruhabörzére várjuk a felajánlásokat az Ibi fodrászatban és Guttin Zsuzsánál a 30/397-6832-es telefonszámon, a felajánlott ruhát kérésre elszállítjuk. Korlátozott mértékben egész évben át tudunk venni felajánlott ruhaneműt, de megfelelő raktározási kapacitás híján, ősszel és tavasszal, szeptember-október és március-április folyamán gyűjtjük kampányszerűen a holmikát.

Kérjük, csak olyan ruhát ajánljanak fel, amit családtagjaik is felvennének. Elsősorban gyermekruhát várunk hiszen, mint szülők, tudjuk a srácaink úgy nőnek mint a gomba.

Nem egyszer bosszankodtunk már, hogy egy ünneplő nadrág, blúz vagy alkalmi cipő párszor volt rajtuk, és a szezon végén már kicsi... Milyen jó is lecserélni egy nagyobb, más által gyorsan kinőtt darabra!

Szívesen átvesszük, és más számára csereberére felajánljuk a még ilyen értelemben "újrahasznosítható" ruhaneműket. Hasznos és népszerű szolgáltatás a ruhabörze, de alkalomról alkalomra egyre több energiát igényel a LENÁ-tól hogy előválogasson, a kapott adományokat átadható formába tegye.

A ruhabörze **nem lomtalanítás**, nem alkalmas arra, hogy a nagymama hagyatéka végre kikerüljön a hátsó szobából, és a levett foltos szakadt munkásruhákban sem leli örömét egy gyerek sem.

Egy kis odafigyeléssel ugyanakkor sok örömmünk származhat a költségmentes csereberéből,

ha pár alapvető szabályt betartunk:

- csak tiszta, ép ruhaneműt ajánljon fel
- ha van rá mód, a gyermek és a felnőtt ruhaneműt külön zsákba csomagolja (sokat segít, ha van a zsák tetején egy felirat)
- cipők esetében fontos hogy a párok együtt maradjanak (ha lehet kösse, fűzze össze; páratlanul sok haszna nincs). Ez esetben is ép és tiszta lábbelit várunk
- olyan helyen tárolja a ruhás zsákokat, ahol nem értheti nedvesség (ha erre nincs mód, kérjük, mielőbb jelezze számunkra, hogy elszállíthatjuk)
- lehetőleg időben jelezzen, ne várja meg a ruhabörze napját, hogy a zsákokat előbb el tudjuk hozni, időben bontani és előkészíteni, így a ruhabörze lebonyolítása sokkal gördülékenyebbé válik.

Néhány szó az eddigi jó tapasztalatokról: A ruhabörzék során alkalmanként két "kisbusznyi" ruhamennyiség gyűlik össze; ennek általában a fele a cserék során új családokhoz kerül.

A "maradékot" a Máltai Szeretetszolgálat Dorogi Kirendeltsége veszi át, de juttattunk már ebből a forrásból ruhaadományt Vajdaságba (Csantavérre) és Erdélybe (a dévai gyerekeknek) is.

Köszönjük mindazok segítségét, akik évek óta felajánlásaikkal, munkájukkal segítenek a nagy családos ruhabörzék lebonyolításában.

Csörgits Andrea

Kedves leányváriak!

A LENA Egyesület ebben az évben immáron ötödik alkalommal nyitotta meg a Játékkuckó foglalkoztató táborát Leányváron a sportöltöző mellett. (A kánikulára való tekintettel több napon át a Kultúrotthon nagytermében foglalatostokdunk.)

Nagyon sok szép alkotás született idén is, mint minden évben. Nagy sikere volt a gyöngyfűzésnek és a teafilter-zacskó hajtogatásnak. Volt kirándulás, városnézés, fagyizás

és sok-sok játék. Nagyon jó volt, hogy régi-új játékokat mutatott meg nekünk Párkányiné Szabó Mária, Üveges Livia és Schillerné Készmárki Edina.

Külön szeretném megköszönni Pócsföldiné Évának és Aknainé Rozinak a segítségét.

A Játékkuckó idén bezárja kapuit, de bízom benne, hogy jövőre már az iskolával karöltve nyithatjuk meg újra.

Guttin Zsuzsa

Nyitott oldal

Négy évtized 1967-2007

A tanító, ha felelősségtudó és elkötelezett ember, ma is lámpás, ismeretlen utakat világít be, működése színhelyén új hagyományok alapjait teremti meg. Ez ma is közel negyven éves pályafutás után hitvallásom. Annak ellenére, hogy voltak nagyon súlyos problémáim. De! Megbocsátani tudtam, felejteni nem tudok. Félre a múlttal, az eltelt közel tizenöt évvel. Inkább azzal szeretnék foglalkozni, ami csak szépet, örömet, kiváló eredményeket adott életemben.

Írásom szereplői vadon nőtt, gyönyörű virágok, gyönyörű szép pipacsok, többségük hagyományok nélküli talajból, szinte a semmibe gyökerezve bontogatta szirmait kis településünkön, hogy mindnyájunk örömeire kivirágozzék. Bizony, ezek a közülünk való remek emberek is részesei a földi megbékélési folyamatnak. Az itt szereplők közül többen igen magasra tették a mércét, hogy becsületes emberekké váljanak. S ez többüknek sikerült is. Az én gyerekkoromban még a kukorica-tollfosztás idején az elmúlt világegésről, szomorú sorsukról meséltek egymásnak az asszonyok. Mára nagyot változott a világ. A mamák, papák inkább arról mesélnek unokáiknak, hogy milyen volt az ő életük a 60-as, 70-es, 80-as években. A mítosz ezüstszálaival szőjük körül őket, szeretetük és megbecsülésük jeléül.

Az ember egyéniségének alakulásában felülmulthatatlan szerepe van a gyermekkorunk. Nekem is idáig kellett visszanyúlnom. Egy kis, akkor alig ezer lelket számláló faluból származom. Itt születtem, itt kezdtem el tanulni, miután 1946-ban kitelepítettek Németországba, majd 1947-ben sikerült visszajönnünk 18-unknak. (Sajnos, közülünk már csak négyen élünk.) Időm java részét állatok legeltetésével töltöttem a Bécsi út mellett. Ebben a csendben sokat gondolkoztam, még verseket is írtam. Néztem a dolgos embereket, akikkel később együtt csépeltem, arattam. A közel húsz főből már csak ketten élünk. Az itt élők tisztelete, erőfeszítéseik csodálata mély nyomokat hagyott bennem. Aztán 14 évesen elkerültem az esztergomi István Gimnáziumba. Ott sok értékes tapasztalatot szereztem. A bennem rejlő ősi erők teret kaptak éreztem, küldetés az enyém, vissza

kell jönnöm szülőfalumba, az egyszerű, dolgos emberek közé, hogy megkönnyítsem az életüket, segítsek rajtuk. Először orvos szerettem volna lenni, ez azonban nem ment, mert a nyolctagú család anyagi helyzete nem tette lehetővé az egyetemi tanulást. Olyan iskolát kellett választanom, ahol rövidebb idő alatt szerezhetek képesítést. Így lettem végül is tanító, hogy fényt vigyek az emberek életébe. Ha újból kezdhetném, még egyszer, sőt, még tízszer ezt a pályát választanám, mert lehetővé teszi az emberek szolgálatát.

Nagy kedvvel kezdtem el tanítani. Vittem tanulóimat a természetbe. A nyári szünetben gyümölcsöt (cseresznyét, meggyet, őszi és sárgabarackot, szilvát, diót) szedtünk, kombájnszerűn gabonát szárítottunk, összeszedtük a szalmabálákat. Jártunk kirándulni, táborozni. Ugye, sokan vagyok, akik emlékeztek erre?

Bármennyire igyekeztem, kevésnek találtam, amit adtam. Mindig is vonzódtam a sporthoz, s ekkor támadt az ötletem: sportolni fogok a tanulóimmal. Nagyon nehezen indult be ez a „gépezet”, de voltak olyan segítők, akik mellém álltak, elfogadták javaslataimat. Akkor még volt a Kiserdő mellett labdarúgó-pálya. Itt kezdtük el, rövid idő alatt egy serdülő, egy ifjúsági és egy felnőtt labdarúgó csapatunk szerepelt a különféle bajnokságokon. A segítő szándékot ma is köszönöm a még élők közül Eifert Gyula, Krémer Konrád, Bús István, Aknai Ferenc, Szugfil Imre, Lunczer Béla, Grosz Róbert, Weiszenburger János, Juhos József, Kiss László, Morecz László, Sturcz Tamás, Hutera Vilmos, Nagy József, Nagy Imre, Balogh Lajos, Tóth János, Kollár László, Für István, Leányvári János, Ecker Imre, Makk József, Nyitrai János barátainknak. (Elnézést azoktól, akiket nem említettem.)

Mivel testnevelést tanítottam, nagyon hiányzott egy olyan hely, ahol valamennyi tanulóm mozoghatott, sportolhatott. Elkezdtük a Kultúrotthon melletti kispálya építését. Először a salakpálya kialakítása volt a feladat. Ebben nagy segítségünkre volt az akkori testnevelés-szakfelügyelő - ma már 80 feletti- Török József kollégám hatha-

Nyitott oldal

tós segítsége. Az akkori Műkö üzem brigádja nagyon sok társadalmi munkával segítette a játsszótér kialakítását. Így már kispályás labdarúgást és kézilabdát is indíthattunk. Aztán felvetődött, hogy öltözni, tisztálkodni is kellene. Szintén társadalmi összefogással megépült a sportöltöző, egy szertárral, három öltözővel (külön játékvezetői), vizesblokkal. Szomszéd községeink a mi építési rajzunk alapján készítették el saját öltözőiket.

Büszke lehetett a község arra, hogy három labdarúgó csapat, két kézilabda (férfi-női) csapat, egy sakks csapat, atlétikai csapat, asztalitenisz csapat működött ebben a kis községben. A falusi spartakiádokon különbusszal utaztunk versenyezni, öt év alatt huszonhét arany, tizennyolc ezüst, harmincegy bronzérmét szereztünk.

Kik voltak azok, akik ezeket az eredményeket elérték?

Az 1967-es harmadik helyezett serdülő labdarúgó csapat tagjai, akik a Győrben rendezett területi döntőn, kispályás bajnokságban is csak hetes rúgásokkal maradtak el és lettek másodikok, egy góllal: **Szehr János, Weisenburger Rudolf, Szabó Imre, Nagy Pál, Madar Sándor, Szabó Ferenc, Bartl János, Kovács István, Leányvári Ferenc, Antal Béla, Schizler Mihály, Gerstner Károly, † Bedron János, Grosz Béla, Gerstner Ferenc, valamint Grosz Róbert edző és Grosz János elnök.**

Az 1980-ban harmadik helyezett ifjúsági labdarúgó csapat tagjai: **Molnár Jenő, Vas István, Horváth István, Locher Zoltán, Eihardt Károly, Széles István, Leányvári Gábor, Kondákor László, Molnár Ottó, Nunkovics Tibor, Schmidt Ferenc, Győri János, Szakmár László, Grosz Jakab, Hutera Tibor, Kelles László, Gulyás István, Grosz Róbert edző, Grosz János elnök.**

A felnőtt csapat tagjai közül: **Grosz Henrik, Szabó István, Haraszi Mihály, Hutera József, Fürstszeller János, Madar Sándor, Madar László, Krammer Imre, Madar Gyula, Bartl Zoltán, Lácza Sándor, Grosz József, Leányvári László, Kondákor László, Szugfil Imre, Horváth Antal, Kiss Gyula, Gálicz Ferenc,**

Tábori József, Galcsik Ferenc, Gulyás István, Nagy Pál, Schizler Mihály, †Nagy Sándor, Witzenleiter József, Witzenleiter Zoltán, R. Nagy Károly.

A férfi kézilabda-csapat tagjai közül: **Valter Mihály, Leányvári Gábor, Szabó István, Grosz József, Baumstark János, Gulyás Sándor, Koczor Gyula, Schmidt János, †Csobán Ferenc, Szabó Imre, Róth Antal.**

A sakk-csapat tagjai közül: **Makk József, Hutera Zoltán, Grosz János, Hutera Vilmos, Hutera Imre.**

A női kézilabda-csapat tagjai közül: **Grosz Hedvig, Grosz Hilda, Sztvora Irén, Aknai Andrea, Gerstner Erzsébet, Bányai Mária és néhány dorogi kölcsönjátékos.**

Az asztalitenisz-csapat tagjai közül többen voltak már a felsoroltak közül, de eredményeik elismerésre méltóak, így **Puchler József, †Schmidt József.**

Ez volt a közel 40 év krónikája. Emlékezni, visszagondolni arra, hogy mi történt, nagyon jóleső érzés. Kívánom, hogy a felsoroltak közül még jó egészségben, boldogan éljenek még hosszú-hosszú évekig. Kívánom a Pfluger házaspárnak, Deák Attilának, a dzsúdósoknak, hogy még nagyon sok szép eredménnyel öregbítsék szülőfalunk hírnevét, sok dicsőséget szerezve községünknek. Örülök annak, és büszke vagyok rá, hogy több mint egy évtizede részese lehettem a kezdésnek, és az első kimagasló eredményeknek. Csak így tovább! Kívánom községünk vezetőinek, a képviselőtestületnek, hogy mindent tegyenek meg azért, hogy fiataljaink erőben, egészségben öregbítsék Leányvár hírnevét. Sajnos, az elmúlt négy évtizedben sokan eltávoztak közülünk, de akik maradtunk, még sokat tehetünk községünkért.

Ezt kívánom valamennyiünknek!

Grosz János

Fehérke és Bátor leányvári évei Nekrológ helyett Farkas Jánosné, Zsóka néniről

Július 29-én szomorú hír érkezett községünkbe. 2008 július 18-án, 83 éves korában elhunyt Farkas Jánosné községünk egykori közéleti embere, a szeretett Zsóka néni.

Egy nap kevés volt minden helyi ismerőse értesítésére, s így polgármesterünk társaságában csak két autónyan utaztunk a szomorú eseményre, a július 30.-ai temetésre.

A temetésről többnyire nekrológot írnak, de engedjék meg, hogy ezúttal a Farkas házaspár elhivatott életéről szóljak. Családjuk szeretete, közéleti munkásságuk alapossága, a hitük szerinti elkötelezett életük sokunk példaképévé tette Őket.

Életük egy „mesereggellel” indult „amelybe belefért minden, a szakadék, a sziklás út Bátor és Gyámoltalan, minden a maga idejében. A REND gondolta [Fehérke], talán ez a REND. Bátor és Fehérke a Pásztor mellett mentek, hallgatták az éneket, a szívük tele volt boldogsággal, békességgel. A forráshoz értek...” – írja Zsóka néni csodálatos mesekönyvében.

1935-ben Észak – Komáromban (Komárnó), Farkas János városában református tanítóképzés indult. Ide várták Kárpátalja és a Felvidék lányait és fiait, hogy magyar tanítók legyenek. A több mint 140 jelentkező között volt Farkas János is, akit elsősre helyhiány miatt nem vettek fel az iskolába. Nagy szomorúságában jött az anyagi hír, Nagy Sándor igazgató közölte vele, hogy egy tanuló visszalépése miatt Őt is felvették a tanítójelöltek közé. Boldogsága határtalan volt. „Így lettem én tanító” – írja visszaemlékezésében. Ez időszakban egyedül írta a hetenként megjelenő „Lelki Riadó” című „hitbuzdító magyar hetilapot”, melynek 1935. május 19.-ei számának első oldalán olvashatjuk a tartalomjegyzéket: *Vándorutam Jézussal járom... Koldus király... Tudom az én megváltóm él... Az izzó Abesszínia... Sok szép történet... Hirdetés.* Az újság fejlécén: „Szerkeszti Farkas János. Az újságnak ára nincs, önkéntes adományok szívesen fogadtnak.” A sajátkezű, nyomtatott betűkkel írt újságból (!) „48 héten át 48 példány

jelent meg” – írta János bácsi visszaemlékezésében. Ilyen volt az Ő elhivatottsága, munkaszere-tete.

Farkas János, a férj, a fiatal református elő-imádkozó, lelkeszt helyettesítő tanítóként került a háború után Leányvárra. A felvidéki fiatal tanító a többi magyar deportálttal együtt került a trianoni Magyarországra.

Az Észak- Komáromi Nehézi Károly vezette kórusban ismerte meg a dal, az éneklés szeretetét. Már 14 évesen egy emelvényről vezényelte a több mint 1000 (!) fiatal emelkedett szabadtéri kánonját egy völgy-katlanban. A 27 éves János később itt ismerte meg a 21 éves törékeny, fiatal lányt, Zsókat, akit hat hónapi ismeretség után feleségül kért.

Zsóka néni 1925-ben született a szomszédos Dorogon. Apja bányagépmeister volt, akit rajongásig szeretett. Tőle tanulta a gyönyörű meséket, és a mesemondás felszabadító örömét.

A szép bányászmeséket dossziében gyűjtötte a még gyermek Zsóka.

Édesanyja súlyos idegbeteg volt. Depressziós állapotában „gyakran kegyetlenül megvert, amit utána mindig megbánt.”- emlékezett Zsóka néni. „Csendes gyerek lettem, órákon át képes voltam a sarokban ülni.”

A fiatal lány Esztergomban, a vízivárosi zárdában az apácáknál tanulhatott, mint az egyedüli református felekezetű növendék. Szeretettel beszélt nevelőiről, az apácákról, akik szigorúak voltak és sok szépre megtanították.

Zsóka néni szülei rosszul éltek, sokat veszekedtek, nem voltak hívő emberek. Egy hat gyermekes kántor házaspár hetedik gyermekének befogadta a családjába Zsókat.

A háború évei a többi fiatal lánnyal együtt, neki is a rettegést, szorongást jelentették. „Bemaszatolt képpel mentünk vízért, hogy az orosz katonák ne lássák, hogy fiatalok vagyunk.”- írta emlékezésében.

A háborút követő házasságkötésük után, a félszekrakás időszakában a nincstelenség, az infláció, a jegyrendszer jutott ki nekik is. Egymás

Nyitott oldal

iránti nagy szeretetben, a világot jobbító fiatalos nagy törekvésekkel kezdték közös életüket.

Farkas János, a fiatal tanító egy leányvári segédtanítói állást pályázott meg. Az 1946. évi sváb kitelepítés után. „sok bucsai uradalmi cseléd települt Leányvára, akik reformátusok voltak”- emlékezett Zsóka néni.

A fiatal tanítót Leányvár új vezetői faggatták céljairól, terveiről, elképzeléseiről. Farkas János a szeretetről és békességről beszélt. „*Nem szeretetre és békességre van szükség, hanem ököltre. Ki kell verni a svábokat, mondta egy vörösképű, nagydarab ember, Bikfalvinak hívták*” – emlékezett Zsóka néni. „*Egy ilyen anyámasszony katonájára nincs szükség! Amíg én élek maga ide be nem teszi a lábát.*” folytatta tirádáját Bikfalvi. Azután hamar kiderült, hogy a község új első embere közönséges csaló, sikkasztó. Az erről szóló vaskos dosszié aktáit magam olvastam az esztergomi megyei levéltárban. Bikfalvit felkapta a forgósél, Farkas János pedig Zsóka nénnel Leányvára került, és az iskola tanítója, takarítója, fűtője lett egy személyben.

Az Ő tevékenysége a szeretetről és a békességről, az értelemről és szépségről, az emberségről szólt. Nem voltak sem felekezeti, sem nemzeti-ségi előítéletei, mindenkin segített, aki hozzá fordult. Róla csak elismeréssel szóltak hívők és nem hívők, svábok és magyarok, idősebbek és fiatalok. E munkássága alapján szerettük és tiszteltük egész családját, így lett mindnyájunk János bácsijából *a leányvári tanító*.

A fiatal családról Zsóka néni írta: „*Nagyon nehéz helyzetben éltünk ekkortájt, be kellett osztani amink volt, füzetet vezettem, jegyeztem, hogy mennyi krumpli, liszt és zsír kell a hónap végéig.*”

A tanítás, a gyermeknevelés örömei feledtették a fiatal párral a napi megpróbáltatásokat. Zsóka néni az óvodában vállalt munkát egy gyermekcsoportban.

Nem hallgathatom el, hogy Zsóka néni és János bácsi esküvőnk meghívott vendégei voltak. Tőlük kaptuk a legkedvesebb ajándékot, egy magnetofon felvételt esküvőnk teljes történetéről. A nehéz, kezdetleges hangtechnikát reprezentáló MAMBÓ magnetofon, jóvoltukból min-

denült ott volt. Ma is ezek a magnetofontekercsek a legféltettebb emlékeink, a kis fehér porcelán szobrocskák pedig a két önfeledten játszó gyermekkel, mintegy utat mutattak kezdő óvónőként dolgozó feleségemnek. Ez volt az Ő nászajándékuk. Könyveink között vigyázzuk Zsóka néni szép írásával dedikált Fehérke című mesekönyvét, amelybe azt írta: „*a régi szép emlékek örökké megmaradnak.*”

A Tőlük kapott levelek, üdvözlőlapok, fényképek mindig a leányváriak iránti nagy szeretetükről szóltak. A szeretet megbocsájtó emelkedettségével tekintettek vissza még egykori hányattatásaikra is.

Meszes Mihályné későbbi iskolaigazgató-helyettes, községünk díszpolgára a Zsóka néni temetése utáni fogadáson fogalmazta meg beszélgetésünkben: „*Életem nagy ajándéka volt, hogy fiatal kezdő tanárnőként olyan tantestületbe kerülhettem, ahol Farkas János és Erdélyi Jenő is tanítottak*”

A beilleszkedés időszakához tartozik a nagyhírű, lelkes színjátzó csoport, és az iskolai ének-kar szervezése, amelyről már több helyen megemlékeztem.

Hosszú időszak telt el a család gyermektelenségében. Az orvosok nem sok jóval bíztatták a fiatal párt. S aztán megszületett első lányuk Zsóka, akinek gyönyörű kék szemei Zsóka nénit édesapjára emlékeztették. Majd Mártával, Péterrel és Eszterrel lett teljes a család. Később Márta lányuk, a fiatal feleség egy súlyos betegség következményeként állandó napi ápolásra szorult. Zsóka néni példás anyai szeretettel segített, beteg lányának gondozásában..

Mint ahogy egykoron Zsókát, befogadta hetedik gyermekének a kántor család, a rédei Farkas család a dunaalmási intézetből egy fogyatékkal született gyermek gondozását vállalta és ötödik gyermekükként ápolta, nevelte. Zsóka néni halálával, lánya Zsóka gondozza tovább a testvérüknek fogadott Zoltánt.

A fiatal házaspárt megismerték és megszerették a falu lakói. Sikeres volt pályakezdésük, s ezért meglepő és érthetetlen volt, hogy minden átmenet nélkül kikezdték őket a helyi „hatalmasságok”. Zsóka néni nagyon szemléle-

Nyitott oldal

tesen fogalmaz e személyekről a később megjelent Fehérke című szép mesekönyvében, amikor a keselyűkről, farkasokról, kutyákról és a Gögös nevű anyajuhról ír. Igen, ők voltak azok, akik köztünk éltek Leányváron. Ők voltak a Farkas család farkasai, akik Zsóka néni és János bácsi hit szerinti vallásos életét bűnüknek rótták fel, és szolgálati lakásuk elhagyására kényszerítették Őket. 48 órát kaptak, hogy négy gyermekükkel kiköltözzenek a felújított szolgálati lakásukból és beköltözzenek a lakásuknak kijelölt községi bikaistállóba. Mintha csak a háború utáni bikfalvik tértek volna vissza, csak őket már máshogyan hívták. Nem számított sem népszerűségük, sem elismert munkájuk, sem a négy kiskorú gyermekük. Akik érdekükben szólhattak volna azokat is megfélemlítették, mint ahogy ez más esetekben 1944-ben és 1946-ban is megtörtént. Ez jutott fizetségükért 21 éves leányvári munkájuk után.

Elgondolkodtató, hogy egy olyan családot üldöztek el Leányvárról, aki új lakóhelyén, Rédén nagy szeretetben és megbecsülésben részesült. Zsóka néni Réde díszpolgára lett, János bácsi pedig az iskolában oktatta, nevelte azt a nemzedéket, akik többségéből a falu mai vezetői kikerültek.

A mi országunkban szinte járványszerű a rehabilitálás, az újratemetés, a megkövetés. Egy rendszerváltás és a képviselőknek választott leányvári tanítványai kellettek, ahhoz, hogy János bácsi posthumus megkapja a Leányvár díszpolgára címet.

1998 novemberében tanítványai egy leányvári emlékestre hívták a Farkas családot. Az emlékestre egykori fényképekből, levelekből dalszövegekből az Ő egykori munkásságukat idéző „mini” kiállítás készült. Fényképek sokasága örökítette meg az emlékest legszebb pillanatait. A család emlékest után küldött köszönő leveleinek sorairól csak felsőfokon írhatnék. „*Régi mesékre emlékszel e még...*” énekelték az egykori Mesternek a már korosodó volt tanítványai. Nagy élményünk volt mindnyájunknak ez a szép rendezvény.

A Farkas család 1967. évi Rédére kerülése is szinte mesébe illő történet.

Zsóka néni, aki a kitelepítésük idején a leányvári kultúrotthon vezetője volt, egy tatabányai kultúros továbbképzésen vett részt. Ott fogalmazta meg a rédei iskolaigazgató Zsóka néninek „*boldog lehet az a falu, ahol Ön a kultúros*” Zsóka néni pedig elmondta az iskola igazgatónak családjának leányvári boldogtalanságát. A továbbképzés egy rédei meghívással ért véget. „*A rédeiek tenyerükön fogják hordani magukat*” - búcsúzott Zsóka nénitől az igazgató.

Mikor a látogatást követően a rédei iskolaigazgató, Német Vilmos, és a tanácselnök, Szántó Ferenc eljöttek egy leányvári „háztűz nézőbe”, a leányvári emberektől csak jót hallottak a Farkas családról. Egyikük szinte bibliai tömörséggel fogalmazta: „*nagyon szegények, de nagyon boldogok*”

Megszületett a döntés, a Farkas család Rédére költözött.

Ahogy a község lakóinak 80 %-át 1946-ban elűzték, úgy üldözték el Őket is Leányvárról. Akkor is és most is az üldözöttek kis vagyonszámbájára, vagy bérleményére vetettek szemet az itészek. Egyik esetben az áldozatok származása, másik esetben gyakorolt hitük volt az indoka a gazemberségnek

A Farkas család a megye egyik csücskéből elköltözött a 100 km- el távolabb lévő másik csücskébe. Itt a Pilis, ott a Bakony dombjai között él a két település közel azonos számú lakója.

Réde gondozott takaros község, szorgalmas, barátságos emberek lakják.

Kis leányvári csoportunk a délutáni kánikulai melegben érkezett a temetésre. A sokasodó gyászolók, a sötét ruhába öltözött gyermekek, fiatalok és idősebbek vonulása mutatta a temetőbe vezető utat

A református temető igényesen épített, faszerkezetű, esztétikus új halottsházában volt felravatalozva Zsóka néni. Virágkoszorúk, csokrok sokasága között a fényes koporsó, rajta a felirat: Farkas Jánosné élt 83 évet.

Az iskolásokból álló kórus, fiúk- lányok fehér felsővel, sötét ruhában, egy szál fehér szegfűvel a kezükben énekszóval búcsúztak Zsóka nénitől. A gyülekezet zsoltárok éneklésével és imád-

Nyitott oldal

sággal vette körül a koporsót. A fiatal református lelkész a szomorúságban is vigaszt nyújtó beszédben méltatta Zsóka néni hitbeli buzgó életét, közéleti munkásságát és példás családi életét. A polgármester úr, Pölöskei József – akinek Farkas János iskolai osztályfőnöke volt – méltatta Zsóka néni közösségi munkásságát. Mindenkinek köszönetet mondott a Zsóka néni vezetésével végzett munkáért. Búcsúzott az egykori munkatársak –köztük a leányvári színjátszó csoport tagjainak nevében is. Bejelentette a rédei képviselő testület egyhangú határozatát, mellyel Zsóka néni Réde díszpolgárának avatták.

A gyászoló sokaság a temető domb tetején készült sírhoz kísérte a koporsót. Zsóka néni férje mellett alussza már örök álmát. Ők már „vándorútjukat Jézusukkal járják, mindenütt csak véle jár szívük” – ahogy ezt egykor a fiatal tanító, Farkas János fogalmazta.

Közös sírjuk helye is jelképes, mintha a dombtetőről, sírjukból is vissza-visszatekintenének egykori tanítványaikra, híveikre.

Búcsúzzunk Zsóka nénitől Fehérke című, legszebb meséjének befejező soraival.:

”Fehérke így vezette a nyáját hűségesen a Pásztor nyomában, ahogyan megígérte a jó Pászornak és felejthetetlen barátjának, Bátor-nak. És haladt a nyáj hegyre fel, völgybe le, sziklán, szakadékon, fennsíkon át a mennyei karám felé, hazafelé.”

Ő már haza érkezett!

Mi, akik itt maradtunk szomorúan búcsúzzunk Tőled, felejthetetlen Fehérke!

Leányvár, 2008. augusztus 3

Dr. Szakmár János

Értesítés

Értesítjük a Tisztelt Lakosságot, hogy községünk területén - a Képviselőtestület jóváhagyásával - intézkedésre jogosult hivatalos személy, közterület-felügyelő van alkalmazásban.

A közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény kimondja: „A felügyelő feljelentés megtétele vagy egyéb jogszerű intézkedés céljából az érintettet személyazonosságának megállapítása érdekében igazoltathatja. A személyazonosság igazolására alkalmas minden olyan hatósági igazolvány, amely tartalmazza az érintett nevét, születési helyét és idejét, az állampolgárságát, valamint az arcfényképét és a saját kezű aláírását. A felügyelő az általa ismert vagy más jelenlévő, ismert személy közlését is elfogadhatja igazolásként.”

„A felügyelő a jogszabályban meghatározott feladatainak ellátása érdekében rendszeres, illetőleg folyamatos hatósági ellenőrzést végez illetékességi területén. A felügyelő az intézkedéssel érintett személyről, az intézkedés vagy az eljárás szempontjából lényeges környezetről és körülményről, tárgyról kép- és hangfelvételt készíthet, amely kizárólag az adott eljárásban, jogszabály előírásai szerint használható fel.”

A közterület-felügyelő az alábbi feladatokat látja el:

a) a közterületek jogszerű használatának, a közterületen folytatott engedélyhez, illetve útkezelői hozzájáruláshoz kötött tevékenység szabályszerűségének ellenőrzése;

b) a közterület rendjére és tisztaságára vonatkozó jogszabály által tiltott tevékenység megelőzése, megakadályozása, megszakítása, megszüntetése, illetve szankcionálása;

c) közreműködés a közterület, az épített és a természeti környezet védelmében;

d) közreműködés a közrend, a közbiztonság védelmében;

e) közreműködés az önkormányzati vagyon védelmében;

f) közreműködés a köztisztaságra vonatkozó jogszabályok végrehajtásának ellenőrzésében;

g) közreműködés állat-egészségügyi és ebrendészeti feladatok ellátásában.

Leányvár, 2008. szeptember 1.

*Dr. Holicska Judit
jegyző*

Közlemények

AZ E.ON elérhetőségei

Ügyfélszolgálati irodák címei és nyitvatartási idejük
(személyes ügyintézés!)

Tatabánya: (2800 Tatabánya, Szent Borbála tér 7.)

H-Sz: 8.00 – 15.00, Cs: 12.00-20.00

P: 8.00 – 15.00

Dorog: (2510 Dorog, Bécsi út 43.)

H: 16.00 – 20.00, Sz: 8.00 – 14.00

Más napokon ügyfélszolgálat nincs.

Esztergom (2500 Esztergom, Mórícz Zsigmond u 19.)

K: 8.00 – 14.00, Cs: 16.00 – 20.00

Általános ügyintézés

Vezetékes telefonról:

Ügyfélszolgálat (helyi tarifával hívható):
06 40 220 220. Hívható H-P: 7.30 – 20.00

Ügyfélszolgálat (normál díjas):

06 20 45 99 666

06 30 45 99 666

06 70 45 99 666

H-P: 7.30 – 20.00

Mérőállás bejelentés

Vezetékes telefonról (0-24): 06-80-210-211

Mobiltelefonról sms-ben (0-24): 06 30-3-444-999

Hibabejelentés vezetékes és mobiltelefonról:

Műszakihiba-bejelentés (0-24): 06-80-533-533

Egyéb elérhetőségeink

E-mail: araminfo@eon-hungaria.com

Postai úton: E . O N Ü g y f é l s z o l g á l a t
7602 Pécs, Pf. 197

Faxon E.ON Ügyfélszolgálat: 06 96 521 810

Kérjük, a gyors és hatékony ügyintézés érdekében készítse elő a számláján szereplő partnerszámát, a vevő neve után zárójelben található 10 jegyű számot!

Meghívó

Leányvár Község Önkormányzata és Német Kisebbségi Önkormányzata nevében sok szeretettel meghívjuk Falunapunkra!

Szeptember 19.

20 órától táncbemutató

Adenssa Dance Club, Leányvári Majorette Csoport

20.30 Modern bál a Szalai Trióval

Szeptember 20.

14.45 Tézene a templomnál, majd ünnepi felvonulás

15.30 Falunapi találkozó

Német Nemzetiségi Táncegyüttes Alsógalla, Pilisvörösvári Német Nemzetiségi Fúvószenekar, Judo bemutató – Leányvár, Leányvári Majorette Csoport, Leányvári Német

Nemzetiségi Kultúrcsoportok

20 órától Bál a Leányvár Srámlival

Szeptember 21.

9 órától vasárnapi sportnap

Programjaink a sportpályán lesznek

Közlemények

A hozzátartozók fájdalommal tudatják, hogy Darankó Józsefné Irénke néni 82 éves korában tragikus hirtelenséggel elhunyt. A pásztói temetőben temették el.

Gyászköszönet

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik szeretett családtagunkat, Engler Ferencné elkísérték utolsó útjára, osztoztak gyászunkban és sírjára az emlékezés virágait helyezték.

A gyászoló család

**Jöjjön el a te országot:
hogy te uralkodjál bennünk kegyelmeddel
és vezess bennünket a te országodba,
ahol színed látása homálytalan, szereteted tökéletes,
barátságod boldogságot árasztó,
élvezésed örökké tartó.**

Assisi Szt. Ferenc (Expositio in Pater Noster, részlet)

Szeretettel meghívunk minden kedves érdeklődőt, az
ŐSZI RUHABÖRZÉNKRE

2008. október 12-én (vasárnap)

15 órától 17 óráig

Helyszín: Leányvár

Művelődési ház

LENA Egyesület

... Impresszum ...

Leányvári Újság – Leinwarer Zeitung · Leányvár község lapja · Megjelenik minden hónap 15-én · Lapzárta: minden hónap elsején · Kiadja: Leányvár község Polgármesteri Hivatala · Sokszorosítás: FÉBÉ Kht. · Megjelenik 650 példányban · Főszerkesztő: Domavári Zsanett · Szerkesztők: Madar Veronika, Fűr Dávid · Hirdetésfelvétel a Polgármesteri Hivatalban · Hirdetések árai: egy oldal 24.000 Ft + Áfa, fél oldal 12.000 Ft + Áfa, negyed oldal 6.000 Ft + Áfa. · Lakossági apróhirdetések közzététele ingyenes. · Elérhetőség: leanyvariujstag@freemail.hu · Észrevételeiket, kéréseket a Polgármesteri Hivatalban elhelyezett gyűjtőládán keresztül juttathatják el a szerkesztőségnek.

Anyakönyvi hírek

Megszületett:

Fábián Rita és Kreitner Gábor fia Zsombor (2008. 07. 30.)

Pető Krisztina és Tóth Gábor lánya Boglárka (2008.08.07.)

Polyák Annamária és Molnár Péter fia Levente (2008.08.10.)

Bánó Katalin Livia és Nagy Gábor lányai Csege Borbála és Sarolta Julianna (2008.08.27.)

Házasságot kötött:

Kiss Márta és Hock János (2008. augusztus 16.)

Születésnapjukat ünneplik:

Sok boldogságot és jó egészséget kívánunk

augusztusban és szeptemberben született polgártársainknak. Külön gratulálunk a szép kerek évfordulóhoz:

Bánffy Miklós (60) Erzsébet utca 49.

Huszár Istvánné (60) Erzsébet utca 221.

Orbán Antalné (60) Erzsébet utca 172.

Dénes Mihály (85) Bécsi út 20.

Krémer Konrádné (60) Kálvária utca 5.

Leányvári János (60) Kálvária utca 151.

Varga Lajos (60) Bécsi út 76.

Kállai Benedekné (70) Bécsi út 148.

Lácza Györgyné (70) Erzsébet utca 110.

Mártai Jánosné (70) Bécsi út 59.

Kovács Béláné (80) Vasút utca 18.

Kövári Györgyné (85) Erzsébet utca 84.

FIZETETT HIRDETÉS

Non-Stop Konténeres szállítás

Konténer szállítási áraink Leányvár területén :

3m ³	4m ³	5m ³	6m ³	7m ³	8m ³	9m ³	10m ³
11.500	12.500	14.000	16.000	17.000	18.000	20.000	22.000

Az árak az Áfa-t nem tartalmazzák

Tel : 30/699-3837, E-mail:sassbiznisz@freemail.hu

SASSBIZNISZ